

10:00 Otvorene 43. seminara Zagrebačke slavističke škole

Predstavljanje predavačkog dijela programa: Hrvatske jezične, književne i kulturne politike

11:00 Prof. dr. Andrea Zlatar Violić: *Hrvatske kulturne politike i mediji: stanje i perspektive 2014.*

17:00 Dubrovnik, *civitas politica*

(obilazak povijesne jezgre Grada)

Sa sjevera zaštićen planinom Srđem, s juga otokom Lokrumom, nastao krajem 6. i početkom 7. stoljeća na hridinastom poluotoku Lausu, prvi put spomenut kao *Ragusium* u 7. stoljeću, gledan izdaleka – s parka Gradac ili, još bolje, s tvrđave Lovrijenac – Dubrovnik izgleda poput kamenog broda koji će se svaki trenutak otisnuti na pučinu. To je najtočnija metafora za taj grad: ulazeći u njega kroz istočna Vrata od Ploča ili zapadna Vrata od Pila, ulazimo u jedinstvenu arhitektonsku cjelinu koja na svakom koraku svjedoči o bogatoj povijesti tijekom koje je Dubrovnik priznavao bizantsku, mletačku, ugarsku i tursku vlast, no zahvaljujući vještoj diplomaciji, uspijevao je očuvati slobodu, zbog čega je na njegovoj zastavi ispisana riječ „*Libertas*“.

Od 14. stoljeća razvija se kao samostalna Dubrovačka Republika koja ima svojega kneza, a poznata je kao mediteransko trgovačko i pomorsko središte. Njezin je zaštitnik Sv. Vlaho. Opasana neprekinitim zidinama s četirima jakim obrambenim kulama (Minčeta, Bokar, Sv. Ivan, Revelin), bila je to aristokratska republika gdje su vlast imali plemići koji se nisu brinuli samo o vanjskoj i unutarnjoj politici, o praktičnom životu (1317. otvorena je ljekarna, treća po starosti u svijetu, a djelatna i danas, 1436. izgrađen je vodovod), nego su

nastojali u svakodnevni život unijeti ono što se u Dubrovniku naziva sklad. Osjeća se on na Stradunu, najduljoj i najširoj gradskoj ulici, u nizovima gradskih palača koje ga okružuju, o njemu svjedoče Onofrijeva fontana, palača Sponza, crkva Sv. Vlaha, Knežev dvor, katedrala Sv. Marije, Skale od jezuita... Ipak, nijedna fotografija i nijedna riječ ne može dočarati šetnju gradskim zidinama s kojih se najbolje može doživjeti jedinstvenost Dubrovnika. Izdržale su čak i razoran potres 6. travnja 1667. koji je uništio nekadašnja raskošna renesansno-gotička pročelja.

Bio je to grad slikara, kipara, graditelja, majstora umjetničkog obrta, nadasve pjesnika, koji su kroz 15., 16. i 17. stoljeće stvorili djela neprolazne vrijednosti. Marin Držić (1508?–1567), renesansni dramatičar, pisac komedije *Dundo Maroje*, i Ivan Gundulić (1589–1638), barokni epski pjesnik, pisac epa *Osman*, dio su europske književne tradicije. Dubrovačka Republika prestala je postojati 1808. godine, a danas je Dubrovnik važno hrvatsko turističko središte. Zbog svojih je znamenitosti 1979. uvršten na UNESCO-ov popis svjetske kulturne baštine.

8:00 Fakultativni lektorat/proseminar (do 8:45)

8:50 Obavezni lektorat/proseminar (do 11:30)

11:45 Dr. sc. Ozren Biti: *Što je donijela tranzicija u sportskom polju: razmjeri politizacije hrvatskog nogometa*

17:00 Filmska radionica I (voditeljica: Janet Alilović)

Filmska radionica zamišljena je kao edukativan i kreativan program tijekom kojeg će zainteresirani polaznici naučiti osnove filmske prakse (snimanje, pohranjivanje, kadriranje, montiranje filmskog materijala i dr.). Osim toga izradit će film o Školi i tako ostaviti svoj zapis o dvotjednom radu i druženju u Dubrovniku. Radionica će se održati pet puta u popodnevnim satima pod vodstvom Janet Alilović.

Janet Alilović diplomirala je na Sveučilištu u Torontu. Glavna grupa predmeta bili su joj filmski studiji, a druga grupa hrvatski jezik i književnost. Imala dugogodišnje iskustvo u prenošenju znanja o videoumjetnosti: najprije je radila na lokalnoj televiziji u Kanadi, a nakon toga kao volonterka u Dubrovniku.

20:00 Filmska projekcija: *Plati & ženi i Mimara revisited*

Plati & ženi (2009). Zemlje: Makedonija, Hrvatska, Austrija, SAD. Trajanje: 76 min. Producija: Nukleus film, Mischief Films, Trice Films, ITVS International. Scenarij: Marjan Alčevski i Atanas Georgiev. Režija: Atanas Georgiev.

Mladi muškarci s Balkana odlaze u Austriju sa studentskim vizama. Umjesto da se vrate kući gdje ih čeka neizvjesna budućnost tranzicijskih zemalja, plaćaju 7.000 do 12.000 eura za austrijske „supruge“ nadajući se da će tako dobiti državljanstvo. Upravo to učinit će i

redatelj filma – otpovoditi će u Beč i snimiti cijeli taj proces. Pokušat će ustanoviti zašto ljudi to rade, navest će svoje razloge, pronaći „suprugu“ i organizirati lažno vjenčanje. Otkrit će nam što je muškarce ponukalo da plaćaju lažne supruge i zašto žene pristaju na lažna vjenčanja. Prepun uvrnuta humora i apsurda, ovaj se film odlično uklapa u iracionalnost „nove Europe“ u kojoj više nema fizičkih granica, ali je prepuna birokratskih granica i predrasuda.

Mimara revisited (2010). Zemlja: Hrvatska. Trajanje: 29 min. Producija: Factum. Režija i scenarij: Danko Volarić.

Film je odlična satira u kojoj redatelj konfrontira današnjicu Muzeja Mimara i visoka očekivanja s kojima su Hrvati dočekali zbirku koja jer trebala postati „zagrebački Louvre“.

Zgrada austrougarske gimnazije na brzinu je preuređena u muzej u koji je smještena zbirka kontroverznog kolezionara Ante Topića Mimare. Naziv „zagrebački Louvre“, kako su mu tepali, najbolje oslikava nade koje su se polagale u taj pothvat. Zagrebački Louvre danas zjapi prazan, posjetitelje se može izbrojati na prste, ali popratne komercijalne aktivnosti – modne revije, aukcije slika, promocije knjiga, susreti zavičajnih klubova – dobro su posjećene. Klasična arhitektura austrougarske gimnazije danas je idealna scenografija za svakojake kičaste manifestacije.

- 8:00 Fakultativni lektorat/proseminar (do 8:45)**
- 8:50 Obavezni lektorat/proseminar (do 11:30)**
- 11:45 Doc. dr. Zrinka Božić Blanuša:
*Književnost – politika – estetika***
- 14:00 Stručni izlet: Cavtat – kuća Vlaha Bukovca, mauzolej
obitelji Račić, zbirka Baltazara Bogišića, Pinakoteka
crkve. Sv. Nikole**

Cavtat je smješten na poluotoku Rat koji zajedno s poluotokom Sustjepan zatvara dobro zaštićenu i pristupačnu uvalu. U njegovoj skladnoj arhitekturi lako je nazreti stoljetnu prirodnu, duhovnu i materijalnu pripadnost Dubrovačkoj Republici.

Cavtat, antički Epidaurus, bio je važna rimska kolonija. Nakon prodora Slavena i Avara u ove krajeve i pada Zapadnog rimskog carstva kolonija je propala, a njezini su stanovnici izbjegli u susjednu naseobinu *Laus Rave Ragusu* iz koje je nastao Dubrovnik. Za vrijeme Dubrovačke republike Cavtat je bio drugo važno lučko, trgovачko i upravno mjesto Republike, odmah iza Dubrovnika. Rijetka su mjesta poput Cavtata koja na tako malom prostoru pružaju posjetitelju tako mnogo: prirodne ljepote te bogato kulturno i povijesno naslijeđe.

Kuća Vlaha Bukovca

Vlaho Bukovac (1855, Cavtat – 1922, Prag) jedan je od najpoznatijih hrvatskih slikara i začetnika hrvatskog modernog slikarstva. Spomenička obilježja Kuće Bukovac nisu samo njezina arhitektura, vrtni prostor i smještaj u staroj cavtatskoj gradskoj jezgri, nego ponajprije umjetnička ostavština Vlaha Bukovca i baština Bukovčeve obiteljske prošlosti.

Po svojoj prostornoj organizaciji Kuća Bukovac tipična je građanska kuća 19. stoljeća, kamena dvokatnica s ulaznim dvorištem – krtom i prostranim stražnjim vrtom. Posebno su zanimljivi novootkriveni i po prvi put u cijelosti prezentirani zidni oslici koji prekrivaju zidine starog, istočnog dijela kuće, a radio ih je mladi Bukovac prije odlaska na školovanje u Pariz. U nekadašnjem dnevnom boravku – tinelu i slikarevu ateljeu izloženo je tridesetak najreprezentativnijih djela iz Bukovčeve ostavštine, ali i dio zbirke namještaja, uporabnih predmeta i osobnih predmeta iz Bukovčeva vremena.

Mauzolej obitelji Račić

Mauzolej poznate cavatske brodovlasničke obitelji Račić izgrađen je prema ideji najvećeg hrvatskog kipara Ivana Meštrovića (1883, Vrpolje – 1962, South Bend, SAD). Mauzolej se nalazi na groblju Sv. Roka u Cavatu, sagrađen je 1921. godine na mjestu kapelice Sv. Roka iz XV. stoljeća prema želji oporučiteljice Marije Račić. Građen je od bijelog bračkog kamena u obliku kupole i u cijeloj građevini nema nijednog komada drva ili kojeg drugog materijala osim bronce od koje su napravljena vrata i zvono.

Čitav mauzolej, od ulaza na kojem se nalaze dvije kariatide preko svoda prekrivenog glavama anđela, poda na kojem se nalazi biblijska povijest koju simboliziraju četiri evanđelistu do glavnog oltara i pobočnih lađa, pun je simboličke koja predstavlja tri osnovne etape ljudske sudbine: rađanje, život i smrt. Na zvono saliveno također prema Meštrovićevu nacrtu upisana je njegova prekrasna misao: „Saznaj tajnu ljubavi, riješit ćeš tajnu smrti i vjerovati da je život vječan.“

Zbirka Baltazara Bogišića

Zbirka je utemeljena 1909. godine, a u sastavu Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti djeluje od 1955. godine. Baltazar Bogišić (1834, Cavtat – 1908, Rijeka), pravnik i znanstvenik europskog ugleda te kozmopolit, od 1875. živio je u Parizu. Bio je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti od njezina osnutka 1867. godine te član niza drugih akademija i znanstvenih društava te nositelj nekoliko visokih europskih odličja.

U Zbirci je pohranjeno više od 35.000 predmeta knjižne, muzejske i arhivske građe. Posebno se ističe zbirka stare grafike (8.185 listova hrvatske i najšire europske provenijencije od 16. do kraja 19. stoljeća), koja je jedna od triju najvećih zbirki u Hrvatskoj, te znalački sabrana numizmatička kolekcija (2.700 primjeraka). Zbog brojnih raritetnih i unikatnih izdanja Bogišićeva knjižnica ide u red najdragočenijih spomeničkih knjižnica u Hrvatskoj (oko 15.000 naslova knjiga i brošura, 66 inkunabula, 164 rukopisa). Jedinstvenu znanstvenu i kulturnu vrijednost ima i bogata arhivska građa koju je Bogišić prikupio te njegova velika osobna prepiska (10.092 pisma, 1.481 korespondent). Knežev dvor sjedište je Bogišićeve zbirke od 1958. godine.

Pinakoteka crkve Sv. Nikole

Pinakoteka župne crkve Sv. Nikole u Cavtatu utemeljena je 1952. godine, između ostalog i zaslugom akademika Cvita Fiskovića. Ova vrijedna zbirka slika, plastike i crkvenog liturgijskog posuđa smještena je u prostoru neposredno uz župni dom i dostupna je turistima i posjetiteljima Cavtata. Među mnogim vrijednim umjetničkim djelima ističu se ikona s prikazom Sv. Nikole iz XV. stoljeća, alabasterni reljef

SRIJEDA, 20. 8.

iz XV. stoljeća, Sv. Sebastijan baroknog majstora bolonjske škole Benedetta Genarrija, djela sicilijanskog slikara Carmela Reggija te djela velikog hrvatskog slikara Vlaha Bukovca.

Večera u konobi „Šapro“ u mjestu Zastolje u Konavlima.

ČETVRTAK, 21. 8.

8:00 Fakultativni lektorat/proseminar (do 8:45)

8:50 Obavezni lektorat/proseminar (do 11:30)

11:45 Doc. dr. Marina Protrka Štomec:
Kanon: norma i kontingenčija

17:00 Filmska radionica II

17:00 Sponza: priča o povijesti, priča o samostalnosti

Građena od 1516. do 1522. u gotičko-renesansnom stilu, Sponza nije stradala u potresu 6. travnja 1667. U doba Dubrovačke Republike u njoj su bili smješteni carinski ured, skladišta, kovnica novca, blagajna, oružana, gradska škola. Danas se u njoj čuva arhiv Dubrovačke Republike s mnogim dokumentima neprocjenjive vrijednosti. Dobro ustrojena još od 13. stoljeća, dubrovačka kancelarija brižno je bilježila i čuvala sve što je bilo vezano za aktivnosti različitih državnih službi. Od 15. stoljeća spisi su pohranjivani u Kneževu dvoru, riznici katedrale Svetе Marije, Nadbiskupskom dvoru, 1760. stvoren je jedinstven arhiv u Kneževu dvoru, a 1952. gradivo je smješteno u Sponzu. Tko želi razumjeti povijest Dubrovnika, mora ući u Sponzu i osjetiti dah žive prošlosti.

Vodi i govori: Zoran Perović, arhivist specijalist

Mjesto: Sponza, Svetoga Dominika 1

Vrijeme: 16:30–17:30

Mjesto i vrijeme okupljanja: Sponza, 16:15

20:00 Izvedba otpora ili „Bila bi ozbiljna greška vjerovati da umjetnički aktivizam može sâm stati na kraj neoliberalnoj hegemoniji“ (Chantal Mouffe)

Sudjeluju: Suzana Marjanović i Mario Kovač

Suzana Marjančić:

„U izlaganju čemo se zajedničkim snagama/prisjećanjima osvrnuti na domaće izvedbene prakse od devedesetih godina (s naglaskom na umjetnost performansa i akcije) gdje čemo situaciju suodnosa umjetnosti i društvenoga angažmana pratiti kronotopski – s obzirom na izvedbene centre (npr. Dubrovnik, Labin, Osijek, Pulu, Riječku, Split, Varaždin, Zagreb). Što se tiče zagrebačke scene primjerice, zadržat čemo se na sceni ATTACK!-a koji je, počevši od 1997, djelovao nizom akcija i događanja izvedenih na javnim prostorima grada. Tako je u broju 9 *Newslettera Autonomne tvornice kulture* iz 1999. navedeno kako je ATTACK! od listopada 1997. organizirao 82 performansa, od kojih je 51 izведен u okviru FAKI-a, te nekoliko uličnih performansa, inicijativa kojima nije poznat broj. Ukratko, u tom suodnosu umjetnosti performansa/akcija i društvenog angažmana pratit čemo kako su se otvorile nove fronte i oaze svijesti. To je i više nego točno aforistički složila Maxine Greene: „Umjetnost ne može promijeniti svijet, ali može promijeniti ljudе koji mogu mijenjati svijet.“

Mario Kovač:

„Izgleda da je ATTACK! krajem devedesetih bio „pravo mjesto u pravom trenutku“, odnosno svojevrsni portal koji se pretvorio u inkubator nezavisne scene, poligon na kojem su se istodobno gledali, slušali i inspirirali performeri različitih generacija. Nije bila rijetkost da paralelno isti zrak udišu Vlasta Delimar, Tom (Tomislav) Gotovac a.k.a. Antonio G. Lauer, Damir Bartol Indoš, kao i brojni performeri mlađe generacije od kojih su poneki danas vedete kazališno-performerske scene (npr. Anica Tomić, Oliver Frlić, Dean Krivačić). Izlaganje će biti svojevrsni izlet u Aleju sjećanja na dotično mjesto, vrijeme i događaje.“

Suzana Marjanić (Sisak, 1969) radi u Institutu za etnologiju i folkloristiku u Zagrebu gdje se zanima za mitske teme u usmenoj književnosti, kulturnu animalistiku i antropologiju izvedbe. Godine 2005. u Nakladi MD objavila je knjigu *Glasovi Davnih dana: transgresije svjetova u Krležinim zapisima 1914–1921/22*. Zajedno s A. Zaradijom Kiš uredila je zbornik radova *Kulturni bestijarij* (2007) te njegov nastavak *Književna životinja* (2012); s M. Hameršak uredila je *Folklorističku čitanku* (2010), a s I. Pricom *Mitski zbornik* (2010). Članica je uredništva časopisa *Treća* i *Život umjetnosti* te dvotjednika *Zarez*.

Bibliografija: <http://bib.irb.hr/lista-radova?autor=219880>.

Mario Kovač diplomirao je 2002. godine na odsjeku Kazališne režije na Akademiji dramske umjetnosti. Dvanaest godina bio je član Dramskog učilišta Zagrebačkog kazališta mladih gdje je skupljao prva kazališna iskustva pod stručnim vodstvom Zvjezdane Ladike, Elizabete Kumer, Jadranke Korde i Borisa Kovačevića. U tom periodu nastupa u čitavom nizu amaterskih i profesionalnih produkcija ZKM-a. Godine 1995. osniva nezavisnu studentsku kazališnu grupu Schmrtz Teatar s kojom u malo više od pet godina rada režira, glumi, nastupa u više od 120 predstava, performansa, hepeninga, koncerata te ostvaruje brojna gostovanja po Hrvatskoj i Europi. Članovi grupe bili su mladi ljudi (pretežno studenti) koji su se željeli baviti izvedbenim umjetnostima i reciklažom starih ideja o „modernosti“ i „političkom angažmanu“ kazališta. Od samog početka tematika njihovih nastupa vezala se za pitanja ljudskih prava, ekologije, kritike društva, modernog primitivizma, supkulturnih pokreta, alternativnih svjetonazora, civilnog društva, autonomije kulture... Među najpoznatijim su radovima grupe radikalne akcije (krađa knjiga u knjižarama u sklopu akcije 22%, egzorcistička akcija istjerivanja zlih demona iz zgrade HNK, Millenium Marijuana March...). Početkom

2001. osjeća da treba napraviti radikalni rez u svom radu, pa raspušta Schmertz Teatar i osniva kazališnu družinu Nova Grupa s kojom je proteklih sezona napravio nekoliko performansa i kazališne predstave *Philip Glass kupuje komad kruha*, *Sunčani grad* i *Žohari*. Grupa gostuje na čitavom nizu festivala eksperimentalnog i studentskog kazališta širom svijeta (Montreal, Teheran, Caracas, Grenoble...). Pokretač je i osnivač nekoliko alternativnih i studentskih kazališnih festivala i susreta od kojih treba izdvojiti FAKI (Festival alternativnog kazališnog izričaja), TEST! (Teatar Studentima!) i K.R.A.D.U. (Kazališna Revija Akademije Dramske Umjetnosti).

8:00 Fakultativni lektorat/proseminar (do 8:45)

8:50 Obavezni lektorat/proseminar (do 11:30)

11:45 Prof. dr. Tatjana Jukić:
Austrougarska konstitucija Krležine politike

16:00 Franjevački samostan: priča o pamćenju

Smješten na početku Straduna, franjevački samostan gotovo sedamst godina čuva pamćenje grada Dubrovnika. U 13. stoljeću bio je izvan gradskih zidina, početkom 14. stoljeća započela je gradnja današnjega samostana, a kroz stoljeća je pretrpio potrese, požare i ratove. Sve je u njemu posebno: skladna barokna crkva, klaustar (unutarnje dvorište), najstarija ljekarna (koja neprekidno djeluje od 1217), a osobito je fascinantna knjižnica s više od 70.000 knjiga, 3.000 katalogiziranih rukopisa i 216 inkunabula.

Vode i govore: dr. sc. Rozana Vojvoda, viša kustosica, fra Stipe Nosić

Mjesto: Franjevački samostan Male braće, Placa 2

Vrijeme: 16:15–17:15

Mjesto i vrijeme okupljanja: Onofrijeva fontana, 16:00

18:00 Izložba: Umjetnička galerija Dubrovnik

Umjetnička galerija Dubrovnik osnovana je s namjerom da prikuplja, čuva, znanstveno i stručno obrađuje, izlaže te publicira likovno-umjetničku građu nastalu u regionalnom, nacionalnom, a prema mogućnostima i u međunarodnom likovnom okruženju. Galerija je, usmjerivši svoj interes na likovnu produkciju realiziranu u vremenu od pojave Vlaha Bukovca do danas, u svom šezdesetogodišnjem trajanju uspjela prikupiti vrijedan fundus s više od dvije tisuće slika, skulptura, grafika i crteža te se uspjela afirmirati ne

samo kao presudni činitelj likovno-umjetničkog života Dubrovnika i šireg regionalnog okvira nego i kao središte cjelokupnog hrvatskog likovno-umjetničkog prostora. Fundus Galerije sadrži djela sistematizirana u trima različitim zbirkama – regionalnoj, nacionalnoj i međunarodnoj. Zbirke su nastale i rasle na različite načine, najviše redovnim i izvanrednim otkupima te manjim i većim donacijama, poklonima ili preuzimanjem umjetnina iz drugih institucija. Među prikupljenim umjetninama djela su gotovo svih najvažnijih hrvatskih slikara, kipara i grafičara.

Vodi i govori: dr. sc. Rozana Vojvoda, viša kustosica

Mjesto: Umjetnička galerija Dubrovnik, Franu Supila 23

Vrijeme: 18:00–19:00

22:00 Rock-koncert: The Beat Fleet (TBF)

The Beat Fleet ili skraćeno TBF glazbeni je sastav nastao 1990. u Splitu. Glazbeni počeci TBF-a vežu se za standardni *hip hop* i *trip hop*, a u dalnjem radu sastav razvija vlastiti glazbeni izričaj. Sastav čine: Mladen Badovinac (vokal, rođ. 1977), Luka Barbić (vokal, elektronika, rođ. 1977), Aleksandar Antić – Saša (tekst, vokal, rođ. 1973), Ognjen Pavlović (bas gitara, rođ. 1980), Nikša Mandalinić (električna gitara, rođ. 1975), Janko Novoselić (bubnjevi, rođ. 1983).

Godine 1997. TBF objavljuje prvi album, *Ping-pong (umjetnost zdravog đira)*. U tekstovima se uglavnom tematizira svakodnevica i tadašnje stanje u društvu (narkomanija, politička korumpiranost i, uopće, iskvarene društvene vrijednosti kao što su dominacija degeneriranih materijalnih interesa, netolerancija prema svemu što je različito i zatiranje urbane mediteranske kulture). Glazbene su podloge načinjene isključivo korištenjem *samplera* koji su birani i spajani u cjelinu zajedničkim radom u studiju. Naklonost publike

osvojili su energičnim i originalnim nastupima kombinirajući *rap* sa živim instrumentima. U izmijenjenim koncertnim aranžmanima pjesme su doobile novo ruho: od *funka, soula, reggaea, grungea* i *rock'n'rolla* do klapskog pjevanja.

U kolovozu 2000. izlazi drugi album, *Uskladimo topломjere*. Glazba je kreirana na isti način kao i na prethodnom albumu, a u tekstovima se realno i kritički komentira hrvatska stvarnost, uglavnom kroz šaljive priče. Kritičari su gotovo jednoglasno hvalili album proizvajući ga hrvatskim albumom godine, što je potvrđeno na dodjeli novinarske nagrade Crni Mačak (nagrada za najbolji album, omot, videospot za pjesmu *Genije*, produkciju, najbolji *hip hop*-album).

U srpnju 2004. izlazi treći album, *Maxon universal*. Za razliku od prethodnih dvaju albuma glazba je snimljena instrumentalno, a *samplerovi* i *scratchevi* korišteni su kao dodaci i ukrsi. Albumu su prethodila dva singla, *Šaren i artikal* i *Alles gut*. Na albumu prevladava šaljivi kritički osvrt na dominaciju materijalističkih vrijednosti potrošačkog mentaliteta. Pokušava se oslikati situacija društvenog apsurda i rasula koji nastaju u procesu transformacije patrijarhalno-plemenskog uma u bezosjećajni subjekt divljeg kapitalizma koji ne poznaje opće dobro i zakon. *Maxon universal* najuspješniji je album TBF-a koji je 2004. dobio brojne nagrade (npr. pet Porina, pet Zlatnih Koogli).

U listopadu 2007. izlazi četvrti studijski album, *Galerija Tutnplok*, gdje se kombinira živa svirka sa *samplerovima*. Album je najavljen singlom *Đite* za koji je spot montiran od privatnih videoklipova snimljenih mobitelom za vrijeme „đite“ u rujnu 2006. Album se tekstualno ne razlikuje od prethodnih ostvarenja TBF-a, ali pojavljuju se čak dvije pjesme ljubavne tematike (*Fantastična* i *Lud za njom*)

koje kroz fantaziju o bezuvjetnoj ljubavi govore o nedostatku ljubavi u suvremenom svijetu. U pjesmama se uočava osjetna doza razočaranja i promišljanja o apokalipsi kao simboličnom kraju suvremenog zapadnog materijalističkog mentalnog sklopa, kao i rezignirano komentiranje tužne domaće i globalne aktualnosti. Album su odlično prihvatile publika, struka i kritika, što potvrđuju mnogobrojne nagrade.

U lipnju 2010. izlazi prvi *live*-album TBF-a, *Perpetuum fritule*. Riječ je o snimci *unplugged*- koncerta održanog 7. studenog 2009. u zagrebačkom klubu Močvara. Album je najavio singl *Fantastična* čiji je videospot montiran od snimaka s koncerta u Močvari.

Posljednji album *Pistaccio Metallic* izašao je u srpnju 2011.

Mjesto i vrijeme okupljanja: Hotel „Lero“, 21:00

SUBOTA, 23. 8.

10:00 Izv. prof. dr. Leonida Kovač:
Povijesni roman u obliku filma

11:00 Izv. prof. dr. Nikica Gilić:
Rajko Grlić i Zoran Tadić – politika hrvatskog filma 1980-ih

**9:00 Cjelodnevni stručni izlet
Elafitsko otočje: Koločep, Šipan, Lopud**

Elafiti (Elafitsko otočje) skupni je naziv za otoke sjeverozapadno od Dubrovnika. Prvi se put spominju u djelu *Naturalis historia* Plinija Starijeg u 1. stoljeću. Navodno su rimskoga povjesničara svojom konfiguracijom podsjećali na jelenji skok, pa im je i dao naziv Elafiti (od grč. *éλaphos* 'jelen'; *élaphtis* 'zemlja bogata jelenima'). Nema povijesnih potvrda o postojanju jelena na otocima, pa je uvriježeno tumačenje da naziv potječe iz grčke mitologije, a taj je toponim čest na Sredozemlju, posebice u dijelu pod grčkim kulturnim utjecajem. U Elafite se obično ubrajaju (različiti izvori navode o tome različite podatke) otoci: Koločep, Lopud, Šipan, Jakljan, Olipa (i Daksa, i Ruda), a tome popisu pojedini pridodaju još neke otočiće i hridi. Najveći su otoci Šipan, Jakljan, Lopud i Koločep, a svi ostali manji su od 1 km².

Elafitski su otoci od najranijeg razvijanja Dubrovnika u njegovu posjedu te je njihov društveno-gospodarski razvoj usko vezan s razvojem Dubrovačke Republike. Uspon i pad Dubrovačke Republike te društveno-gospodarske mijene Dubrovnika od 19. st. do danas bitno su utjecali na razvoj Elafita (Magaš–Faričić–Surić, *Elafitsko otočje: fizičko-geografska obilježja u funkciji društveno-gospodarskog razvijanja*).

Na izletu ćemo posjetiti jedina tri stalno nastanjena elafitska otoka: Koločep, Šipan i Lopud. Zaplovit ćemo iz Gruža, dubrovačke luke, i prvo ćemo se iskrcati na otoku Koločepu (na Kalamoti, kako otok često nazivaju sami mještani) te prošetati od Gornjeg Čela do Donjeg Čela, od jednog do drugog naselja, s jedne na drugu stranu otoka. Zatim ćemo dobroditi do otoka Šipana, najvećeg i najnase-

NEDJELJA, 24. 8.

ljenijeg elafitskog otoka (danas oko 450 stanovnika). Na povratku ćemo se iskrcati na otok Lopud i posjetiti istoimeno naselje na otoku. Znatiželjni među nama imat će dovoljno vremena da otkriju uvalu Šun; nalazi se na jugoistočnoj strani otoka koja je potpuno izložena jugu (vjetru). Kažu da se valovi mrvog mora osjećaju i za vrijeme potpune utihe.

Na Koločepu će biti održano kratko predavanje o političkoj, kulturnoj i ekonomskoj povijesti Dubrovačke Republike, a na Šipanu će dr. sc. Željka Čorak govoriti o kulturnom krajoliku otoka Šipana.

8:00 Fakultativni lektorat/proseminar (do 8:45)

8:50 Obavezni lektorat/proseminar (do 11:30)

11:45 Prof. dr. Krešimir Bagić: *Kako je Matoš plijevio književni vrt? Abeceda hrvatske književne polemike*

17:00 Filmska radionica III

20:00 Filmska projekcija: *Poezija i revolucija i Još jednom*

Poezija i revolucija (2000). Zemlja: Hrvatska. Trajanje: 60 min. Producija: Factum, FAS – filmski autorski studio. Režija i scenarij: Branko Ivanda.

Dokumentarni film o događajima na zagrebačkom sveučilištu za vrijeme studentskih nemira u doba Hrvatskog proljeća 1971. Snimanje u kojem su sudjelovali studenti zagrebačke Akademije vođeni redateljima Brankom Ivandom i Zoranom Tadićem nasilno je prekinuto, a snimljeni je materijal zaplijenjen da bi poslužio kao dokazni materijal u sudskim procesima. Nakon gotovo trideset godina redatelj Branko Ivanda iz dijela je sačuvanog materijala montirao svoje viđenje događaja koji su bitno odredili ne samo kasniju sudbinu njihovih sudionika nego i razvoj recentne hrvatske povijesti.

Još jednom (2014). Zemlja: Hrvatska. Trajanje: 62 min. Producija: Kinematograf. Režija i montaža: Ana Opalić i Noah Pintarić.

Film prati živote pet prijatelja, četiri lezbijke i jedne transrodne osobe, tijekom pet godina, od 2007. do 2013, fokusirajući se na njihove ljubavne odnose, prijateljstva, aktivizam i kreativan rad. Film je rezultat autorove i autoričine želje da sagledaju intimne procese u vlastitim životima iz nešto šire perspektive, da detektiraju specifič-

PONEDJELJAK, 25. 8.

nosti vlastita životnog stila s obzirom na marginalnu i diskriminiranu poziciju koju zajednica kojoj pripadaju zauzima u društvu, da ispitaju oblike u kojima se njihova intima odnosi spram političke i društvene stvarnosti koja ih okružuje te da sve to naposljeku učine i iz osobne perspektive.

8:00 Fakultativni lektorat/proseminar (do 8:45)

8:50 Obavezni lektorat/proseminar (do 11:30)

11:45 Izv. prof. dr. Krešimir Mićanović:

Hrvatski u socijalističkoj Jugoslaviji. Jezik i politika

17:00 Filmska radionica IV

17:00 Lovrijenac: priča o slobodi

Smješten na teško pristupačnoj hridi, Lovrijenac je nekoć čuvao grad od napada s mora i kopna. Bio je jedan od simbola moći Dubrovačke Republike, jedinstvena arhitektonska cjelina s koje se pruža nevjerljatan pogled na grad. Danas je Lovrijenac svjetski poznata pozornica, osobito proslavljenja izvedbama *Hamleta*, kako engleskih tako i hrvatskih redatelja. Kad stupite u tu skladnu tvrđavu pa se popnete na njezine zidine, prožmu vas uzbuđenje i ponos. Motreći s Lovrijenca Dubrovnik i morsku pučinu, čovjek lako shvati značenje riječi uklesanih u kamen: „Sloboda se ne prodaje ni za sve zlato svijeta“.

Mjesto: Lovrijenac

Vrijeme: 17:00–18:00

Mjesto i vrijeme okupljanja: Poslijediplomsko središte, 16:30

20:00 Politike obrazovanja: identitet, kultura i arhiv

Sudjeluju: Ivana Perica, Goran Pavlić i Marijana Hameršak

Promjenom brojnih normativa koji određuju rad u znanosti i visokoškolskom obrazovanju ugrožava se ne samo institucionalna autonomija akademskog polja nego i sadržaji znanstvenog istraživanja, što kao posljedicu ima već sada jasno vidljivu promjenu

paradigme znanja. Ta promjena paradigmne nije uvjetovana unutarakademskim borbama oko prevlasti određenog tipa znanstvenog mišljenja, nego stoji u uskoj vezi s faktorima koji čine sam okvir znanstvenog rada i poučavanja (financiranje, kratkoročno planiranje, mobilnost itd.). U tom kontekstu znanost biva izložena terminološkom i metodološkom konformizmu: ili će se istraživački ciljevi, sadržaj i metodologija prilagoditi očekivanjima javnih i privatnih financijera ili istraživanje uopće neće zaživjeti.

U vezi s tim izлагаči na tribini pripremit će kratke osvrte na „termini-uspješnice“ kao što su *identitet*, *kultura* i *arhiv*. Radi se o terminima koji fungiraju kao ključne riječi u velikom broju projekata iz područja društvenih i humanističkih znanosti, ali su u gotovo jednakoj mjeri karakteristični kako za stručni i popularni novinski žargon tako i za višegodišnje planove u polju znanosti i kulture. Izлагаči će, svatko iz svoje stručne vizure (etnologija, umjetnost, slavistika), problematizirati i koncepte *znanstvenog projekta*, *institucionalne infrastrukture* i uvriježene oblike *ocjenjivanja* te otvoriti polje za raspravu.

Ivana Perica (Zagreb, 1984) završila je studij germanistike i kroatistike u Zagrebu. Od 2008. do 2009. radila je kao znanstvena novakinja na Odsjeku za germanistiku Filozofskog fakulteta u Zagrebu, a od 2009. do 2013. kao asistentica na Institutu za slavistiku Sveučilišta u Beču. Uskoro brani doktorat pod naslovom *Privatno-javna os političkog: Disenzus između Hannah Arendt i Jacquesa Rancièrea*. U trenutačnim istraživanjima povezuje književnu i političku teoriju te oprobava uvođenje vokabulara „privatnog“ i „javnog“ u politička čitanja književnih tekstova.

Marijana Hameršak (Split, 1977) diplomirala je 2000. komparativnu književnost i opću lingvistiku na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Na istom je fakultetu doktorirala 2008. godine u okviru poslijediplomskog doktorskog studija književnosti, i to s disertacijom *Tvorbe djetinjstva i preobrazbe bajke u hrvatskoj dječjoj književnosti* (mentor dr. sc. Dean Duda). Od 2001. zaposlena je pri Institutu za etnologiju i folkloristiku, danas na radnom mjestu znanstvene suradnice. U znanstveno zvanje više znanstvene suradnice izabrana je 2013. Od 2009. do danas na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao vanjska suradnica kontinuirano drži kolegije iz područja folkloristike i dječje književnosti (Odsjek za kroatistiku, Odsjek za etnologiju i kulturnu antropologiju, Poslijediplomski studij književnosti, kulture, kazališta i filma).

Goran Pavlić (Pula, 1979) završio je 2007. studij filozofije i sociologije na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Doktorski studij književnosti, izvedbenih umjetnosti, filma i kulture upisuje 2008. Zaposlen je na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu gdje na Odsjeku za dramaturgiju predaje kolegije Dramatologija I i Dramatologija II. Trenutačno je pred obranom disertacije pod naslovom *Dvojno čitanje Krležina prozno-dramskog ciklusa o obitelji Glembay – primjena Bourdieuove komparativne metodologije*. Od 2008. suradnik je na projektu *Diskurzivni identitet u izvedbenim umjetnostima: tijela, osobe, intersubjekti* pod vodstvom prof. dr. sc. Sibile Petlevski s kojom je uredio zbornik *Spaces of Identity in the Performing Sphere* (2011). Područja su njegova znanstvenog interesa teorije izvedbe, marksizam, sociologija umjetnosti, kritika ideologije.

- 8:00 Fakultativni lektorat/proseminar (do 8:45)
- 8:50 Obavezni lektorat/proseminar (do 11:30)
- 11:45 Prof. dr. Lada Badurina:
Standardizacija ili restandardizacija hrvatskoga jezika u 90-im godinama 20. stoljeća
- 16:15 Ljetnikovac Petra Sorkočevića: priča o ljepoti

Ljetnikovci dubrovačke vlastele intenzivno su se gradili u 15. i 16. stoljeću, u gotičko-renesansnom stilu, s prostranim vrtovima, a najreprezentativniji među njima smješteni su u Rijeci dubrovačkoj i Gruškom zaljevu. Bili su mjesa u kojima se živjelo i radilo, ali i uživalo u plesovima, kazališnim predstavama i književnim razgovorima. Petrov je ljetnikovac izgrađen 1520-ih na Lapadu i uz Sponzu i ljetnikovac Miha Bunića na Batahovini pripada među najvažnije spomenike koji čuvaju nešto od raskošne ljepote Dubrovnika prije razornog potresa 6. travnja 1667. Osjećaj za sklad – to je prvi dojam koji čovjek dobije kad prođe Sorkočevićevim ladanjem.

Govori: dr. sc. Ivana Lazarević, znan. sur.

Mjesto: Zavod za povijesne znanosti HAZU, Lapadska obala 6

Vrijeme: 17:00–18:00

Mjesto i vrijeme okupljanja: terasa Hotela „Lero“, 16:15

- 17:00 Filmska radionica V

- 21:00 *Prostor i izmještenje u hrvatskoj književnosti i kulturi – predstavljanje zbornika*

Sudjeluju: Lana Molvarec, Krešimir Bagić i Tvrtko Vuković

Lana Molvarec (Zagreb, 1983) diplomirala je kroatistiku i sociologiju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, nakon čega je upisala doktorski studij književnosti, kulture, izvedbenih umjetnosti i filma na istom fakultetu. Od veljače 2008. radi kao znanstvena novakinja na Katedri za noviju hrvatsku književnost Odsjeka za kroatistiku. Doktorirala je 2014. temom *Izmještenje i identitet u hrvatskoj prozi od krugovačke generacije do danas*. Objavila je znanstvene radove o Slamnigu, Desnici, Kišu, Krleži, Pavličiću u kojima se bavi pitanjima ideologije, nacionalnog identiteta, nomadizma i kulturnog kapitala. Njezini znanstveni interesi obuhvaćaju i kulturu putovanja, izmeštenost i identitet u književnosti 20. stoljeća. Programska je tajnica Zagrebačke slavističke škole.

Krešimir Bagić (Gradište, 1962), stilističar i pjesnik. Stručne knjige: *Četiri dimenzije sumnje* (koautor, 1989), *Živi jezici* (1994), *Umijeće osporavanja* (1999), *Brisani prostor* (2002), *Treba li pisati kako dobri pisci pišu* (2004) i *Rječnik stilskih figura* (2012). Zbirke pjesama: *Svako je slovo kurva* (s B. Gregorićem, 1988), *Između dva snažna dima* (1989), *Krošnja* (1994), *Bršljan* (1996), *Jezik za svaku udaljenost* (2001), *Le pal-mier se balance* (2003), *U polutami predgrađa* (2006), *Trebalo bi srušiti zidove* (2011) i *Plaši li te mja boja* (2013). Predaje stilistiku na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, predavao je hrvatski jezik i književnost na Sorboni, bio voditelj Zagrebačke slavističke škole, sastavio dva antologijska izbora suvremene hrvatske proze te uredio više knjiga i zbornika.

Tvrtko Vuković (Slavonski Brod, 1969) izvanredni je profesor na Odsjeku za kroatistiku Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Predavao je hrvatsku književnost i jezik na sveučilištu Sorbona. Bio je predsjednik Goranova proljeća. Voditelj je Zagrebačke slavističke škole, urednik teorijske edicije *Drugi smjer* u izdavačkoj

kući Meandar, član hrvatskog PEN Centra te Hrvatskog filološkog društva. Objavio je knjige: *Off line, hrvatsko pjesništvo devedesetih* (panorama s pogовором: *U pjesništvu više od njega samog, simptomatologija hrvatskog pjesništva 90-ih*, Zagreb, 2001), *Svi kvorumaši znaju da nisu kvorumaši. Aporije reprezentacije u kvorumaškome pjesništvu* (Zagreb, 2005), *Ljubi Žižeka svoga! Je li teorijska subverzija zapravo kapitalistička perverzija i druge neodumice o etičko-političkom čudovištu Žižekove misli* (Zagreb, 2009), *Muzama iza leđa. Čitanja hrvatske lirike* (ur., Zagreb, 2010), *Bajke i basne. Sabrana djela Ivane Brlić-Mažuranić. Kritičko izdanje* (prir. T. Vuković i I. Žužul, Slavonski Brod, 2011), *Tko je u razredu ugasio svjetlo? Predrasude, stranputice i moguće promjene u poučavanju i proučavanju lirike na primjerima Cesarićevih pjesama* Voćka poslije kiše i Pjesma mrtvog pjesnika (Zagreb, 2012).

8:00 Fakultativni lektorat/proseminar (do 8:45)

8:50 Obavezni lektorat/proseminar (do 11:30)

11:45 Prof. dr. Ivo Pranjković: *Hrvatska jezičnopolitička situacija u prvoj polovici 20. stoljeća*

14:30 Stručni izlet: Arboretum Trsteno – spomenik vrtne arhitekture

Svetan Pejić: Solana Ston – prošlost i sadašnjost

Krajnje je odredište našega poslijepodnevnog izleta Ston, gradić i luka na poluotoku Pelješcu, udaljen od Dubrovnika oko 60 kilometara. Na putu do Stona zaustaviti ćemo se u Trstenom, naselju za koje njegovi mještani kažu da je po ljepoti prirode i bujnoj vegetaciji jedno od najljepših mjesta u dubrovačkom kraju. U središtu mjesta dočekat će nas divovske platane, visoke oko 50 metara s opsegom debla u prsnoj visini oko 12 metara, procijenjene starosti oko 400 godina. Ono što Trsteno, naselje smješteno 20-ak kilometara sjeverozapadno od Dubrovnika, čini posebnim jest arboretum („nasad raznovrsnog domaćeg i stranog bilja“), jedini arboretum na hrvatskoj strani Jadranskoga mora. Arboretum Trsteno osnovan je 1948. godine na prostoru ladanjskog posjeda dubrovačke plemićke obitelji Gučetić koji datira iz 1494. godine. Prostire se na 25 hektara i objedinjuje nekoliko različitih cjelina: renesansni perivoj s ljetnikovcem, neoromantički perivoj iz 19. stoljeća, maslinik te prirodnu vegetaciju šume hrasta medunca, alepskog bora i čempresa, vegetaciju makije i priobalne stijene. Arboretum je zakonom zaštićen kao spomenik vrtne arhitekture o kojem skrbi Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti.

Ston je smješten na kratkoj prevlaci koja poluotok Pelješac povezuje s kopnjem. U prvoj polovici 14. stoljeća postao je sastavnim dijelom Dubrovačke Republike i tada počinje planska izgradnja naselja. Radi zaštite Republika je izgradila zidine, što je bio jedan od najvećih fortifikacijsko-urbanističkih pothvata onoga doba u Europi. Grad je, da bi se što lakše mogao braniti, izgrađen na malom prostoru, pri čemu su bila izgrađena dva Stona – na južnoj strani Ston, na sjevernoj Mali Ston. Ston je ostao u sastavu Dubrovačke Republike sve do njezine konačne propasti 1808. godine (kada francuski maršal Marmont donosi odluku o njezinu ukidanju), i to, kako se nerijetko ističe, kao drugi grad po važnosti odmah poslije Dubrovnika.

Ston je osim po zidinama poznat i po solani. Smatra se da je solana postojala još za vrijeme rimskoga vladanja istočnom obalom Jadrana i da su Dubrovčani otkupili Ston upravo da bi preuzezeli ondašnju solanu i mogli trgovati solju, što je bio unosan posao. Stonska solana i danas je u funkciji te se svake godine organizira „berba soli“, što znači vađenje soli iz bazena. Pritom se svakodnevno, prema riječima vlasnika solane, izvadi 30–100 tona soli, i to ručno.

PETAK, 29. 8.

- 8:00 Fakultativni lektorat/proseminar (do 8:45)
- 8:50 Obavezni lektorat/proseminar (do 11:00)
- 11:15 Prof. dr. Marko Samardžija: *Hrvatska pravopisna kolebanja i jezična politika u drugoj polovici 19. stoljeća*
- 12:30 Zatvaranje 43. seminara Zagrebačke slavističke škole
(dodjela diploma i projekcija filma o 43. seminaru)

ŠKOLA – 43. SEMINAR

RASPORED RADA

Fakultativni lektorat/proseminar	8:00–8:45
Obavezni lektorat/proseminar	8:50–11:30
Predavanje	11:45–12:45
Fakultativni program	17:00–18:30
Kulturna zbivanja	20:00, 21:00

LEKTORICE I LEKTORI

Fakultativni lektorati/proseminari

Vera Blažević Krezić, prof., *Jezik i pismo hrvatskih srednjovjekovnih tekstova*

Doc. dr. Igor Duda, *Hrvatsko društvo u socijalizmu: svakodnevica i modernizacija*

Obavezni lektorati/proseminari

Aida Korajac, prof., *Hrvatski za početnike*

Jelena Cvitanušić Tvico, prof., *Konverzacija I*

Dr. sc. Ana Kodrić, *Konverzacija II*

Dr. sc. Tatjana Pišković, *Konverzacija III*

Dr. sc. Nikola Košćak, *Retorika otpora*

Dr. sc. Ivana Drenjančević, *Hrvatsko pjesništvo*

Izv. prof. dr. Petar Vuković, izv. prof. dr. Krešimir Mićanović,
Jezične politike

VODITELJI PROGRAMSKIH CJELINA

Izv. prof. dr. Krešimir Mićanović (ciklus predavanja)

Dr. sc. Maša Kolanović (ciklus predavanja)

Izv. prof. dr. Tvrtko Vuković (ciklus predavanja i kulturološka događanja)

ŠKOLA – 43. SEMINAR

UPRAVA ZAGREBAČKE SLAVISTIČKE ŠKOLE

Izv. prof. dr. Tvtko Vuković, voditelj Škole
Dr. sc. Tatjana Pišković, zamjenica voditelja
Dr. sc. Lana Molvarec, programska tajnica
Božena Jurčić, finansijska tajnica
Nevenka Vručina, administrativna tajnica

STRUČNO VIJEĆE ZAGREBAČKE SLAVISTIČKE ŠKOLE

Izv. prof. dr. Krešimir Mićanović, izv. prof. dr. Tvtko Vuković, doc.
dr. Lahorka Plejić Poje, dr. sc. Evelina Rudan, dr. sc. Tatjana Pišković,
dr. sc. Lana Molvarec

WEB-UREDNIŠTVO

Novinarke: Ivana Šijaković, Lenka Violić

Tehnički urednik: Dražen Karaman

NASTAVA, PREDAVANJA, KULTURNA ZBIVANJA

Poslijediplomsko središte, Don Frana Bulića 4, Dubrovnik

SMJEŠTAJ

Hotel „Lero“, Iva Vojnovića 14, Dubrovnik

KONTAKT

Zagrebačka slavistička škola

Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu

Zagrebačka slavistička škola – Hrvatski seminar za strane slaviste

I. Lučića 3, HR-10000 Zagreb

Telefon +385 (0)1 6120 067

Telefaks +385 (0)1 6156 879

slavistica.skola@ffzg.hr

www.hrvatskiplus.org